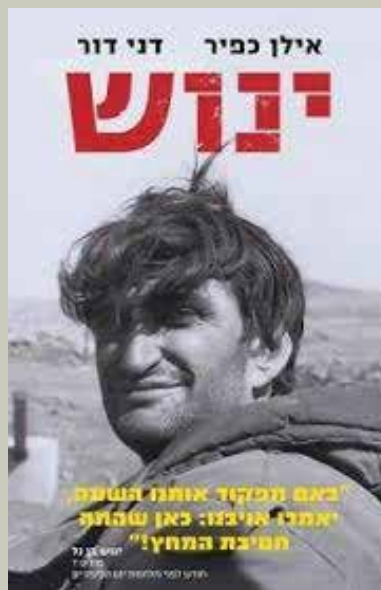


ינוש – סיפורו של מצביא

ספרם של אילן כפיר ודני דור מתאר את סיפור חייו של אביגדור "ינוש" בן גל, ששרד את השואה כנגד כל הסיכויים והפך עם השנים לאחד המצביאים הגדולים בתולדות מדינת ישראל

מאת עפר דרורי



7 על גדודיה במלחמת יום הכיפורים, ואת ההישגים הצבאיים אליהם הגיעה הודות לפיקודו ולמנהיגותו של ינוש. לכל אורך דרכו הצבאית, עולה דמותו של ינוש כ"פרא אדם": מנהיג ומצביא משכמו ומעלה שדורש אין קץ, בוטה לעתים קרובות, נוטה לכעוס ובאותה מידה נוטה להתפייס. ינוש הקיף עצמו בקציני מטה ומג"דים שהכירו את שיענונותיו והיו מסוגלים לעבוד אתו. הוא בנה צוות מנצח שהלך אחריו באש ובמים עד לניצחון.

הספר מתאר את המשך דרכו הצבאית עד לקבלת הפיקוד על פיקוד הצפון וקבלת דרגת האלוף. נראה היה אז שפיקוד הצפון הוא התחנה שלפני

האחרונה, כאשר מינויו כרמטכ"ל היה צפוי להיות תחנתו האחרונה. משה ארנס שנבחר להיות שר הביטחון בממשלתו של בגין אף נפגש אתו ומסר לו על מינויו לרמטכ"ל, אולם רצף אירועים הכוללים גם התנכלויות מצד בכירים בצבא שנתקלו בו בעבר מנעו את המינוי. להערכתו, מעבר לפרטים הרשומים בספר בנושא זה, אי אפשר להתעלם מכך שינוש ומנהיגותו היוו חשש לדרג המדיני, דבר שהיווה את אחת הסיבות שלא מונה לרמטכ"ל אף שהיה הטוב שבטובים. אני נוטה להניח שהיותו מצביא מהטובים שיש, חסר משמעת וחסר חשש מהממונים עליו, הרתיעו את הדרג הבכיר ומנעו את מינויו לחייל מספר אחד.

שנים לאחר מכן, בראיונות שונים, ניכר היה עליו שאי-המינוי לרמטכ"ל היה אכזבת חייו. את הקריירה הצבאית החליף בשורת תפקידים בכירים עסקיים בהם הביא לידי ביטוי את יכולותיו. אולם, גם התפקידים הבכירים ביותר לא היו שווים בעיניו לתפקיד הרמטכ"ל שנמנע ממנו.

ינוש הוא מהמצביאים הבוודיים שהילתם נשמרת גם עשרות שנים אחרי שירותם הצבאי. הספר כתוב היטב, מרתק וקולח, ודמותו של ינוש זוכה לכבוד המגיע לה בקרב מצביאי מדינת ישראל ומחוצה לה. ©

ינוש" הוא סיפורו של אחד המצביאים הגדולים ביותר שקמו לעם ישראל. ינוש, או בשמו העברי אביגדור בן גל, נולד בפולין, עבר את זוועות המלחמה והשואה בפולין, ברוסיה ובמקומות נוספים. במהלך הבריחה המתמדת עם משפחתו מהגרמנים, מתה אמו והוא נותר עם אביו ואחותו הגדולה. בשלב די מוקדם נותרו ינוש עם אחותו הגדולה לבדם. בסופו של דבר, הגיעו שני האחים, יחד עם ילדי טהרן, לארץ ישראל כזוג ילדים בודדים.

הספר מתאר את ילדותו והשרדותו כנגד כל הסיכויים, וכן את הקשיים שהיו לו כילד "פולני" בחברה קיבוצית המתנכרת לכל מי שאינו צבר. תקופה קשה זו גם

חישלה אותו לקראת גיוסו לצבא לחיל השריון, שהיה לנקודת מפנה בחייו: סוף סוף יש לו משפחה, כזו שבמרבית חופשות השבת הוא העדיף להישאר בבסיס בהעדר בית אחר.

כבר מהשלבים המוקדמים של שירותו הצבאי, מתגלה ינוש כיוצא דופן, כבעל מחשבה מקורית, כאחד שלא הולך בתלם אבל "מספק את הסחורה". הוא מצטיין כמפקד נועז שבוחר דרכים חריגות בתרגילים וגם במלחמה כדי להפוך את הקערה על פיה. כמפקד הוא קשוח בכל הקשור לצד המבצעי אבל רגיש לחיי חייליו ולצרכים שלהם. הוא מפקד דואג ואכפתי מאוד, ויחד עם זאת דורש מאה אחוז של דבקות ומסירות בצד המבצעי. אישיותו גורמת לו "להיתקל" עם מפקדים בכירים ממנו, כולל הבכירים ביותר שיש, דבר שפוגע בקידומו בצבא על אף כישרונותיו יוצאי הדופן. הוא שריונר אבל לא מרובע: מרובע בכל הקשור לטנק, ופתוח לחלוטין בכל הקשור לתוכניות קרב. אל שיא התהילה הגיע בתפקידו כמפקד חטיבה 7 במלחמת יום הכיפורים. ינוש, בראש חייליו, עמד כצוק איתן ברגעים האיומים שרק מלחמת יום הכיפורים זימנה, בעיקר לחיילי השריון. הוא עודד, דחף ולא ויתר כלפי הכפופים לו כדי שיצילו בגופם ממש את רמת הגולן וימנעו חדירת כוחות סוריים לגליל ומי יודע לאן עוד. הספר מתאר לפרטים את קרבות חטיבה